

zák. žalobou proti manželu kupitelky (žalované), neukládaje mu to za povinnost, může třetí (žalobce) uplatnit svůj nárok bezprostředně proti své dlužnici. Důsledkem toho neodůvodňuje okolnost, že manžel žalované odmítl placení, ještě úsudek odvolacího soudu, že žalobce měl jen jeho žalovati. Měla-li žalovaná za to, že placení deštníku náleží mužovi, bylo její povinností, by při uzavření koupě upozornila žalobce na to, že jedná jménem mužovým, a měla účet na ni znějící vrátiti, nechťela-li ho uznati. Nezachovavši se tak, nese důsledky toho sama a odůvodněno jest její pasivní oprávnění. Odporovalo by zajisté poctivému právnímu styku (§§ 863, 914 obč. zák.), kdyby žalovaná odepřela platiti dámský deštník, který, jak nesporno, objednala a koupila sama, vlastním jménem, nikoli pro společnou domácnost, při čemž účet, který nepozastavila, zní jen na ni.

#### Čís. 8684.

**Narřídil-li exekuční soud nový dražební rok, znovu jej vyhlásil a znovu vyzval příslušný berní řád k přihlášce veřejných dávek pod následky § 172, poslední odstavec, ex. ř., stala se tím přihláška berního řádu k dřívějšímu dražebnímu roku bezpředmětnou a jest nová přihláška k novému dražebnímu roku jedině směrodatným podkladem pro rozhodnutí o přihlášených veřejných dávkách.**

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 31/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud prvního stolu eráru na činžovní dani jen 4841 Kč 56 h. Rekursní soud přikázal eráru na činžovní dani dalších 23.074 Kč 67 h a na dani z obohacení 4.275 Kč. Důvody: Československý stát stěžuje si proti rozvrhovému usnesení proto, že mu nebyla přikázána v pořadí přednostním k hotovému zaplacení daň činžovní podle přihlášky ze dne 22. června 1926 27.916 Kč 23 h, nýbrž jen v částce 4841 Kč 56 h. Tato stížnost je důvodna. Berní řád podal tři přihlášky činžovní daně, přihlášku ze dne 21. května 1926 k dražbě ustanovené na 31. května 1926, pak přihlášku ze dne 22. června 1926 k dražbě odložené z moci úřední na den 30. června 1926 a přihlášku ze dne 15. března 1927 k rozvrhovému roku dne 17. března 1927. Stěžovatelkou tvrzené doplňovací přihlášky z 28. května 1926 ve spisech není. Mezi těmito přihláškami není, jak se první soudce mylně domnívá, rozporu, neboť v první přihlášce ze dne 22. května 1926 přihlášena byla činžovní daň podle předpisu let předchozích, kdežto v druhých dvou přihláškách byla v obou shodně přihlášena podle mezitím vyměřených definitivních předpisů. První soud neprávem dále přehlíží, že dražbu ze dne 31. května 1926 z moci úřední přeložil na den 30. června 1926, o čemž účastníky ediktem a vyzváním k přihláškám vyrozuměl, takže již z toho důvodu nutno druhou přihlášku berního řádu ze dne 22. června 1926 učiniti podkladem pro přikázání přihlášené dlužné daně činžovní částkami v ní uvedenými.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

## D ů v o d y:

Vymáhající věřitelka stěžuje si do usnesení rekursního soudu potud, pokud jím byla přiznána na rekurs finanční prokuratury československému státu na dani činžovní ještě další částka 23.074 Kč 67 h za dobu od 1. července 1923 do 30. června 1926 k hotovému zaplacení. Stěžovatelku lze odkázati na správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž jest dodati na vývody dovolacího rekursu ještě toto: Protože exekuční soud nařídil usnesením ze dne 5. června 1926 z moci úřední nový dražební rok na den 30. června 1926 na místě dříve nařízeného dražebního roku na den 31. května 1926 a protože toto dražební stání znova vyhlásil a také znova vyzval berní úřad k přihlášce veřejných dávek pod následky § 172 poslední odstavec ex. ř., stala se tím přihláška berního úřadu ze dne 21. května 1926 k dřívějšímu dražebnímu stání bezpředmětnou a tvořila naopak nová přihláška ze dne 22. června 1926 k novému dražebnímu roku jedině směrodatný podklad pro rozhodnutí o přihlášených veřejných dávkách. Mezi touto přihláškou a přihláškou ze dne 15. března 1927, učiněnou podle § 210 ex. ř. k rozvrhu nejvyššího podání, o němž bylo jednáno podle § 212 ex. ř. dne 17. března 1927, nebylo rozporu, nýbrž jest mezi oběma přihláškami, pokud se týkají nedoplatků činžovní daně za léta 1923 až 1926, úplný souhlas. Nebylo tedy ani třeba vysvětlovati, proč byly v původní a již bezpředmětné přihlášce uvedeny částky nižší.

## Čís. 8685.

**Poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 4 (3) zákona o stavebním ruchu ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n.**

**Jde-li o vyvlastnění jen části pozemku, jest politický úřad povinen ji přesně označiti a připojiti oddělovací plánek.**

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 35/29.)

K n i h o v n í s o u d povolil k žádosti politické expositury poznámku zahájení vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 4 (3) zákona ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n. R e k u r s n í s o u d knihovní žádost zamítl. D ů v o d y: Z knihovní žádosti jest zřejmo, že má býti nařízena poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení jen ohledně dílu parcely kat. č. 58 ve vložce 48 pozemkové knihy. Nehledíc k tomu, že prvý soudce povolil tuto poznámku ohledně celé parcely kat. č. 58, jest stížnost i v tom oprávněna, že pozemek, který má býti vyvlastněn, musí býti přesně označen, neboť nelze vyvlastnění poznamenati ve větším rozsahu, než bylo žádáno, nebo v neurčitém způsobu. Za tím účelem bylo ve smyslu ustanovení § 4 (2) a (3) zákona ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n. nutno, by připojením situačního plánu znalcem zhotoveného dílu parcely, který má býti vyvlastněn, přesně byl určen a uči-